

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣ

Στις 17 Μάη δικάζεται στο Μίκτο Ορκωτό Εφετείο
ο Κυριάκος Μαζοκόπος.
Η αλληλεγγύη μας ας είναι αμέριστη.

ΑΘΗΝΑ, 1 ΜΑΪ 1995

- τεύχος 108

Αν δεν έχετε έπαυλη 500 μ² στα βόρεια προάστεια...

Αν δεν έχετε εξοχική κατοικία,
με ιδιόκτητη παραλία...

Αν δεν έχετε Rolls Royce,
ή έστω θωρακισμένη Mercedes...

Αν δεν έχετε Lear-Jet ή ελικόπερο ή κότερο...

Αν δεν έχετε τριποκοσμική βοηθό...

Αν δεν έχετε έγχρωμη μαγείρισα...

Αν τα παιδιά σας δεν έχουν δάσκαλο του πάνου
ή δεν πάνε θερινή κατασκήνωση στην Cortina d'Ampezzo...

Αν η πιστωτική σας κάρτα δεν έχει χρυσαφί χρώμα...

Αν το ποσό του τραπεζικού σας λογαριασμού στην Ελβετία
δεν είναι 9ψήφιο...

Αν δεν τρώτε συχνά στο Chez Maxime ή στο Swiss Cottage...

Αν το λαρύγγι σας δεν ευφραίνεται με καμπανίτη
κι αν δεν κορταίνετε χαβιάρι Beluga...

Αν δεν μπορείτε να χαρίσετε στον ερωτικό σας σύντροφο
ένα τηλεοπτικό κανάλι ή έναν ραδιοφωνικό σταθμό ή έστω μιαν εφημερίδα...
Αν δεν σας καλεί στις δεξιώσεις του ο πρόεδρος της δημοκρατίας...

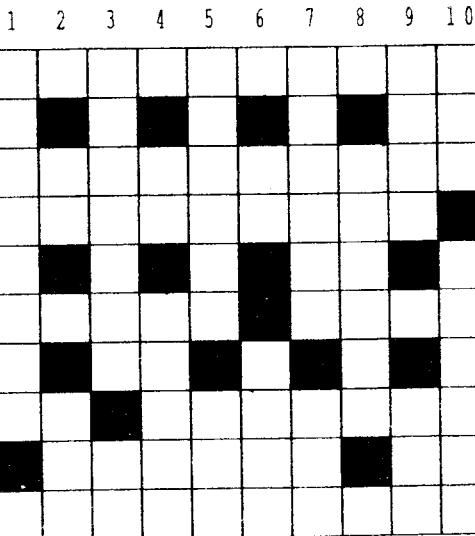
Αν...

Αντί για όλα αυτά, δουλεύετε
από τα χαράματα μέχρι το σούρουπο,
για να πληρώνετε
αυτά που απολαμβάνουν
κάποιοι άλλοι...

Τότε,

ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΣΟΒΑΡΑ ΤΗΝ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.

σταυρόλεξο νο.32



... έτσι απλά ...

- Όλα καλά και άγια... - έλεγε ο φίλος - Όλα τα καταλαβαίνω. Και πς καταλήψεις των σχολών, και το ξύλο με τους μπάσους και τους φασίστες, και πς μολότιφ... Όμως.. Να κάψουν τη σημαία; Έ, όχι! Για τη σημαία αυτή έχουν χυθεί ποτάμια αίμα! Δεν μπορεί να ήταν αριστεροί αυτοί που τόκαναν.

Κι εγώ, τελικά, δεν μπόρεσα παρά να συμφωνήσω. Όχι. Αυτοί που κάψαν τη σημαία δεν ήτανε “αριστεροί”.

Τουλάχιστον δεν ήταν με την έννοια που έδινε ο φίλος...

Οι “αριστεροί” έχυσαν πράγματι το αίμα τους γι' αυτήν...

Αυτή η σημαία ήταν που ανέμιζαν οι ταγματασφαλίτες κι οι γερμανοτσολιάδες όταν τους οφάζαν... Αυτή η σημαία σκέπαζε με τη “γαλανή σκιά” της τα βασανιστήρια στον “νέο Παρθενώνα” του Μακρονοσού... Αυτή η σημαία κυμάτιζε την ώρα που εκτελούσαν τον Μπελογιάννη...

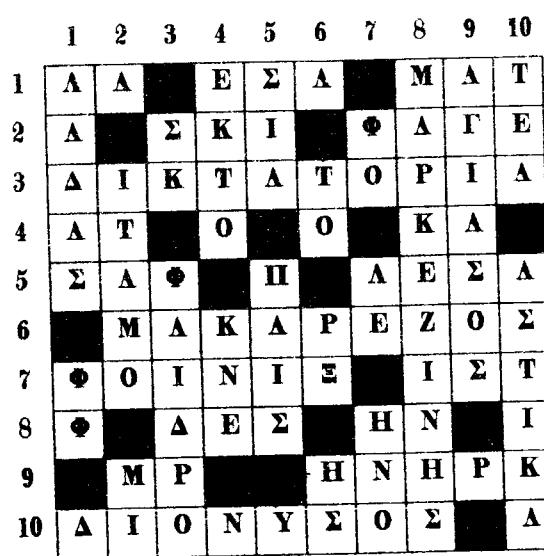
Αυτή τη σημαία, πότε στολισμένη με στέμματα και πότε με πουλιά, οι “αριστεροί” του φίλου τη θέλλαν στολισμένη με σφυροδρέπανα και κόκκινα αστέρια. Γι' αυτό χύσαν το αίμα... Το αίμα το δικό τους, αλλά και των θυμάτων τους...

Τι άλλο θα μπορούσα να του πω;

Αυτή η σημαία έχει πράγματι κοστίσει αίμα και πόνο... Και θα συμβολίζει δυστυχώς αίμα και πόνο, όσο θα κυματίζει...

Ας την λοιπόν να πάει στο διάδολο!

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς “νόμους”. Στα παραπάνω πλαίσια, δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις...) είναι ευπρόσδεκτη απόδους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή δλης ή μέρους της ύλης δχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.



Πρωτόδημοσιεύτηκε στον ΕΡΓΑΤΗ, στις 8 Μαρτίου 1908.
Το αναδημοσιεύουμε απ' το βιβλίο ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ Ο "ΕΡΓΑΤΗΣ" ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ της Νίτσας Κολιού,
εκδόσεις ΟΔΥΣΣΕΑΣ, Αθήνα 1988

ΖΩΗ ΚΙ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ "ΕΡΓΑΤΗ,,

Ένας χορδς, δέρρεδη μου, είναι ή ζωή έδω κάτου.
Νὰ τόνε σύρουμε δᾶοι μας έλατε άγκαλιασμένοι,
κι' δποιος ξεβέντικα δκλουθῆ μακρὺ τὸ πάτημά του,
κι' δποιος λιγίζεται άγουρα καὶ καταγῆ δπομένει.

— —

Κι' ἀς μὴν τραβᾶμε δβόλεφτα, τυφλάδ, κατὰ τὸ δρόμῳ
ποῦ χάραξεν ἐπελπισμοῦ κ' ὑπομονῆς σκοτείδε,
μδ ἀς δώσουμε τὰ χέρια μας στῆς λευτεριές τὸ νόμο
καὶ γύρωθε ἀς σκορπίσουμε κ' ἐνδειροθεῖσαν τὸ χάδι.

— —

Άληθινὰ τὰ μάτια μας μέσα στὸν παιδεῦμό μας,
ἀς νοιώσουντε τὸν Τύρυννο ποῦ τάθελε κλειστὰ,
καὶ πῶς τὸ χέρι ποῦ κρατᾷ σφιμένο τὸ λαιμό μας
μᾶς κάρφωσε τὶς ὄψεις μας σὰν ἔργατα φοιχιά.

— —

Στὴν νέα τὴν στράτα δνέγγιχτο θ' αφίνουμε τὸ χῶμα,
τὶ θὰ πατᾶμε τοῦ Ασπλαχνοῦ τὶς χίλιες τὶς υἱορφές,
καὶ τὰ πεδούκλια σπάνοντας θὲ νὰ τηρᾶμε ἀκόμα
οἱ Πόρτες ποῦ διαβαίνουμε νὰ μὴ σταθοῦν κρυφές...

— —

Καὶ σὰ χυθῆ παντοῦ τὸ φῶς τῆς Νίκης οὐ' ή γαλήνη.
σδν ἀπλωθῆ ή δγάπη μας κι' ώς τῶν δνθῶν τὸ χνοῦδι,
ἄχ! τδες ἀλλο, ἀδέρφια μου, έδω δὲ θ' αποξείνῃ
παρὰ ό χορός μας νά τραβῆ μ' ἓνα γλυκό τραγοῦδι...

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ